

แผ่นข้อมูลโรคติดต่อ

โรคฮีโมฟิลัส อินฟลูเอนซายชนิดบี

การติดเชื้อแบคทีเรียเฮชไอบีสามารถนำไปสู่การเจ็บป่วยที่ร้ายแรงได้ คือภาวะเยื่อหุ้มสมองอักเสบและภาวะลึนกระบอกเสียงอักเสบ ปัจจุบันการนำวัคซีนเฮชไอบีมาใช้ ทำให้พบภาวะเหล่านี้น้อยมาก โรคติดเชื้อเฮชไอบีจำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างรีบด่วน เพราะสามารถเป็นอันตรายถึงชีวิตได้

โรคติดเชื้อเฮชไอบี (Hib หรือ Haemophilus Influenzae Type b) คืออะไร?

โรคติดเชื้อเฮชไอบี มีสาเหตุมาจากการติดเชื้อแบคทีเรียฮีโมฟิลัส อินฟลูเอนซายชนิดบี

การติดเชื้อนี้สามารถทำให้เกิด

- ภาวะเยื่อหุ้มสมองอักเสบ (การอักเสบของแผ่นเยื่อที่ห่อหุ้มเนื้อสมองและไขสันหลัง)
- ภาวะลึนกระบอกเสียงอักเสบ (ลึนกระบอกเสียงด้านหลังของลำคอ บวมมาก)
- ภาวะปอดอักเสบ (การอักเสบของเนื้อปอด)
- ภาวะไขกระดูกอักเสบ (การอักเสบของกระดูกและข้อต่อ)
- ภาวะเซลล์เนื้อเยื่ออักเสบ (การอักเสบของเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง มักจะเป็นบนใบหน้า)

ภาวะเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ภาวะเยื่อหุ้มสมองอักเสบและภาวะลึนกระบอกเสียงอักเสบ บางทีอาจรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิตได้ (เชื้อโรคอื่นๆสามารถทำให้เกิดโรคเหล่านี้ได้ด้วย) แบคทีเรีย เฮช อินฟลูเอนซายชนิดบีอื่นอีกด้วย (นอกจากชนิดบี) แต่เชื้อโรคเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการระบาด ปัจจุบันการติดเชื้อเฮชไอบีพบน้อยมาก ก่อนหน้าที่จะมีการนำวัคซีนเฮชไอบีมาใช้ เชื้อเฮชไอบีเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดภาวะเยื่อหุ้มสมองอักเสบในเด็กที่มีอายุต่ำกว่าห้าขวบ

ลักษณะอาการของโรคติดเชื้อเฮชไอบีเป็นอย่างไร?

ลักษณะอาการขึ้นอยู่กับส่วนของร่างกายที่ติดเชื้อ

- ภาวะเยื่อหุ้มสมองอักเสบ - มีไข้ ปวดศีรษะ คอแข็ง คลื่นไส้ อาเจียนและง่วงซึม
- ภาวะปอดอักเสบ - หายใจสั้นและถี่ มีไข้ อ่อนเพลียไม่มีแรง เบื่ออาหาร ปวดศีรษะ ไอและเจ็บหน้าอก
- ภาวะลึนกระบอกเสียงอักเสบ - ลึนกระบอกเสียงบวมและหายใจลำบาก ตัวชืดและมีไข้
- ภาวะไขกระดูกอักเสบ - บวม อักเสบและปวดตามบริเวณกระดูกที่อักเสบ

โรคติดเชื้อเอชไอบีแพร่เชื้อได้อย่างไร?

แบคทีเรียเอชไอบีสามารถอยู่ในลำคอของคนที่มีสุขภาพดีได้โดยไม่ทำอันตรายใดๆ แบคทีเรียนี้จะแพร่เชื้อโดยการสัมผัสกับสิ่งที่ออกมาจากจมูกหรือลำคอของผู้ที่ติดเชื้อที่อยู่ในบ้านเดียวกัน และผู้ที่เป็นไม่จำเป็นต้องแสดงอาการก็สามารถแพร่เชื้อแบคทีเรียได้

ใครที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดเชื้อเอชไอบี?

คนส่วนใหญ่ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อนี้ได้แก่

- เด็กอายุต่ำกว่าห้าขวบ
- เด็กชาวอะบอริจินอลและชาวเกาะทอร์เรส สเตรท
- คนที่มีโรคอื่นๆ เช่น โรคโลหิตจาง, เอชไอวี/เอดส์, ม้ามไม่ทำงาน, ปลูกถ่ายไขกระดูก, หรือผู้ที่กำลังอยู่ในระหว่างรับการบำบัดรักษาโรคมะเร็ง

ป้องกันโรคติดเชื้อเอชไอบีได้อย่างไร?

ในรัฐนิวเซาท์เวลส์ แนะนำให้เด็กทุกคนได้รับวัคซีนเอชไอบีแบ่งเป็นสี่ครั้ง ตอนอายุสองเดือน, สี่เดือน, หกเดือน และหนึ่งขวบ

วินิจฉัยโรคติดเชื้อเอชไอบีได้อย่างไร?

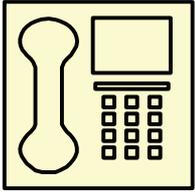
แพทย์จะสามารถวินิจฉัยโรคติดเชื้อเอชไอบีได้จากอาการป่วยของท่าน หรือด้วยการตรวจโรคและการทดสอบบางอย่าง ซึ่งอาจจะหมายถึงการเก็บตัวอย่างที่ได้จากส่วนของร่างกายที่อักเสบของท่านไปตรวจหาเชื้อแบคทีเรีย (เช่น เลือดหรือของเหลวจากสมองร่วมไขสันหลัง)

รักษาโรคติดเชื้อเอชไอบีได้อย่างไร?

โรคติดเชื้อเอชไอบีรักษาได้ด้วยยาปฏิชีวนะ ยาแก้ไขและแก้ปวด (เช่นพาราเซตามอล) และของเหลวเพื่อป้องกันภาวะขาดน้ำ

การตอบรับของสาธารณสุขเป็นอย่างไร?

โรงพยาบาลและห้องปฏิบัติการต้องแจ้งอย่างเป็นทางการเป็นความลับ ให้หน่วยงานสาธารณสุขในเขตของตนรับทราบกรณีพบผู้ป่วยเป็นโรคติดเชื้อเอชไอบี เจ้าหน้าที่หน่วยงานสาธารณสุขจะทำงานร่วมกับแพทย์หรือผู้ป่วยหรือครอบครัวผู้ป่วย เพื่อระบุตัวคนติดต่อใกล้ชิดที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อนี้ และจัดการให้ผู้ที่มีความเสี่ยงเหล่านั้นได้รับข้อมูลเกี่ยวกับโรคนี้ และหากจำเป็นอาจให้ยาปฏิชีวนะพิเศษ

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au